

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3767/2020
22.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6954/2019 од 19.12.2019. године, на седници одржаној 22.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6954/2019 од 19.12.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6954/2019 од 19.12.2019. године.

Образложење

Први основни суд у Београду, пресудом П 2856/18 од 19.06.2019. године, обавезао је тужену да исплати тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених личних инвалидина за период фебруар 2015. године – новембар 2018. године, одређене новчане износе, са законском затезном каматом (све ближе одређено у ставу првом изреке). Одбио је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да исплати тужиоцу за период март 1999. године – јануар 2015. године, одређене новчане износе, са законском затезном каматом (све ближе одређено у ставу другом изреке). Одбио је приговор апсолутне ненадлежности суда (став трећи изреке). Одбио је предлог за прекид поступка (став четврти изреке). Одбио је захтев тужиоца за ослобађање од плаћања трошкова судских такси (став пети изреке). Обавезао је тужену да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 15.900,00 динара, са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење до исплате (став шести изреке).

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж 6954/2019 од 19.12.2019. године, одбио је као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 2856/2018 од 19.06.2019. године, у ставу првом, другом, трећем и четвртном изреке (став први изреке). Преиначио је решење о трошковима поступка садржано у ставу шестом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 2856/2018

од 19.06.2019. године, тако што је обавезао тужену да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 193.150,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до коначне исплате (став други изреке). Обавезао је тужену да накнади тужиоцу трошкове другостепеног парничног поступка у износу од 16.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до коначне исплате (став трећи изреке). Одбио је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка (став четврти изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, као посебну, из свих законом прописаних разлога, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Из побијане другостепене пресуде између осталог произилази, да како је тужена престала да исплаћује тужиоцу личну инвалиднину без оправданог разлога и решења, то је одговорна за штету коју је због тога њен орган проузроковао тужиоцу у висини месечних износа за тражени период од фебруара 2015. године до новембра 2018. године и за тај период је одбијен истакнути приговор застарелости потраживања, јер од дана подношења тужбе није прошло више од три године (тужба је поднета 26.02.2018. године), колико је предвиђено време за застарелост потраживања за накнаду штете. Затим, да се у конкретној ситуацији ради о правном институту накнаде штете, а не правном институту неоснованог обogaћења, због чега нема места примени рока опште застарелости из члана 371. Закона о облигационим односима.

У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП, и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиоца, као главни захтев (у укупном износу од 1.465.920,97 динара), очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић